

enfelte Tilfælde, hvorvidt Omftændighederne maa figes at tale for at gaa i den ene eller i den anden Retning. Jeg fer altsaa ikke, at der er nogen Nødvendighed for, eller at der vindes noget Væfentligt ved at foretage de Vædringer, fom Udvalget har foreslaaet under Nr. 8 og 11; men paa den anden Side vil det ogsaa fremgaa af, hvad jeg har tilladt mig at bemærke, at jeg ikke kan anfe det for at være nogen Ulykke, om den paagjældende Bestemmelse skulde blive affattet paa den Maade, fom Udvalget foretrækker, og for faa vidt er det altsaa Noget, fom jeg skal overlade til det ærede Things Afgjørelse. — Naar det under Nr. 9 er foreslaaet, at der tillige skulde sættes en vis Frist, inden hvilken den Paagjældende, fom gjør en vis Reife, skal have endt denne Reife, faa kan dette maaffe være hensigtsmæssigt. Jeg kan ikke fe, at der derved kan være nogen stor Fare, naar man, faaledes fom Tilfældet er i Vædringsforlaget under Nr. 9 — hvad der vel iøvrigt maatte være en Selvfølge — har tilføiet, at Forpligtelsen til at have Reifen endt inden en vis Frist dog naturligvis ikke er ubetinget, men at der kan indtræde Omftændigheder, fom give ham gyldig Grund til ikke at faae den ham anviste Reife endt inden den foreskrevne Frist. Vædringsforlaget under Nr. 10 til §. 6 anfer jeg for at være heldigt, hvad den første Del af dette Vædringsforlag angaar; det abftiller fig fra Lovforlaget kun dert, at man for Kjøbstædernes og de faakaldte Flækkers Vedkommende har forandret Bestemmelsen om Vedkommendes Forpligtelse til at melde fig, naar han dvæler et Sted undervejs mere end 24 Timer, til at denne Forpligtelse indtræder, naar Vedkommende tager Ophold i Kjøbstaden om Natten. Jeg erkjender, at Forholdet i denne Henseende ftiller fig noget forskjelligt for Kjøbstædernes og for Landets Vedkommende, og jeg indrømmer altsaa, at det kan være rigtig for Kjøbstædernes Vedkommende at ftille Reglen faaledes, fom Udvalget har foreslaaet det i det første Stykke af Vædringsforlaget under Nr. 10. Hvad derimod den anden Del af dette Vædringsforlag angaar, da er det mig ikke ganfke klart, om man ikke her gaar videre i sine Forvædringer, end det maa anfes for at være tilftrækkelig begrundet. Den foreslaaede Bestemmelse gaar ud paa, at den Paagjældende skal gjøre Anmeldelse til Stedets Politii, faa snart han erholder Arbeide paa Bestemmelsesstedet, eller tidligere. Herimod kunde der maaffe være Mindre at erindre, ftjøndt Nødvendigheden deraf ikke forekommer mig at være faa stor, naar man tager Hensyn til, at den Vedkommende jo i Følge §. 7 er pligtig at melde fig hos Politiet, naar han ikke faar Arbeide inden en vis, ikke meget lang Tid, nemlig 8 Dage. Dog det er ikke denne Betragtning, fom nærmest fremkalder nogen Tvivl hos mig, men mere de Konfeventfer, fom følge af denne Anmeldelsespligt. Den Paagjældende skal nemlig

aflevere Opholdsbogen til Opbevaring hos Politiet, hvilket ftaar i Forbindelse med en anden Bestemmelse, den nemlig, at man aabner Afgang til, at Bogen kan afleveres og Anmeldelsen ifte paa Landet ikke blot til Politimesteren, men ogsaa til Sognefogeden, og fremdeles med Bestemmelsen i Forlaget under Nr. 13 til §. 8, hvorefter Vedkommende, faasnart han forlader et Arbeide, skal anmelden fig for Politimesteren, naar han forlader Jurisdiktionen; han skal endvidere efter dette andet Stykke i §. 10 tillige, naar han forlader Sognet, henvende fig til Sognefogden for at faae fin Opholdsbog udleveret og derefter aflevere den paa ny til vedkommende Steds Politii, det vil fige paa det Sted, hvor han derefter tager Ophold, hvilket altsaa vil føre til, at han, selv hvor han ikke forlader Jurisdiktionen, men kun ftifter Opholdsstedet indenfor Jurisdiktionens Grændfer, tager Ophold i forskjellige Sogne og Arbeide i forskjellige Sogne, maa henvende fig til Politiet baade paa det ene og det andet Sted og gjøre Anmeldelse om denne Forandring i sine Arbeidsforhold. Det er ikke min Hensigt absolut og ubetinget at ville udtale mig imod denne Bestemmelse, men jeg kan ikke negte, at det forekommer mig, at man her gaar noget videre, end jeg havde anfet for at være nødvendigt. — Vædringsforlaget under Nr. 11 til §. 7 har jeg allerede berørt. — Forlaget under Nr. 12, fom figer: „at den, fom ikke har haft Arbeide i 6 Uger, altid skal udfendes eller udvifes af Landet, medmindre han godtgjør, hvorledes han i det nævnte Tidrum har ernæret fig paa lovlig Maade“. har jeg ikke noget Særligt at erindre imod.

Jeg kommer nu til Forslagene til §. 8, ved hvilke jeg har Mere at bemærke. Forlaget under Nr. 13 gaar for det første ud paa at paalægge Enbyer, fom tager en Udlænding i Arbeide, den Forpligtelse at være — fom det hedder — ansvarlig for, at Udlændingen er forsynet med Opholdsbog, og at Bogen bliver afleveret til Politiet. Man giver altsaa en Forfrist, ikke blot for den omftreifende Udlænding, men ogsaa for forskjellige af Landets Borgere; man paalægger dem en Forpligtelse, fom de ikke hidtil have haft. Det kan vel være, at denne Byrde, denne Forpligtelse kan falde lidt generende, navnlig i Begyndelsen, og det kan vel være, at denne nye Forpligtelse vil foranledige en hel Del formelle Lovovertrædelser, fom jo aldrig ville blive hilfede med nogen stor Tilfredshed. Naar det er sagt, at Vedkommende skal være ansvarlig for, at Udlændingen er forsynet med Opholdsbog, antager jeg iøvrigt, at derved kun figtes til, at den Paagjældende paadrager fig Ansvar efter Lovforlagets §. 23 ved ikke at paafe, at den Paagjældende er i Besiddelse af Opholdsbogen, idet det nemlig i næstsidste Stykke af den ftidnævnte Paragraf hedder: „Andre Overtrædelser af denne Lov anfes med Bøder fra 2—50 Kroner.“ Det forekommer mig imidlertid, at Udtrykkene i den fremhævede